

Dániel könyve – Hatvanhatodik rész

A prófétai szimfónia feltárulása: a pecsételések ideje, a késői eső és a Babilonból való kihívás

Jeff Pippenger
2024-01-30

Az előző cikkben vizsgált szakasz azt mondta, hogy a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének „a Szentlélek nagy kiáradása” „nem jön el addig, amíg nem lesz egy megvilágosított népünk, amely tapasztalatból tudja, mit jelent Istennel együttműködőnek lenni”. Az ígélet azonban az, hogy amikor „teljes, osztatlan szívű odaszentalódással leszünk Krisztus szolgálatára, Isten e tényt Lelkének mérték nélküli kiárasztásával fogja elismerni”. A „nagy kiáradás” megjelölése kisebb kiáradásra (mérésre) következtetést enged.

2001. szeptember 11-én alászállt a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyala, ám „az egyház legnagyobb része” akkor sem volt, és ma sem „munkatárs Istennel”. 2001. szeptember 11. és között az időpont között, amikor Isten megállapítja, hogy végre van egy csoport, amely eljutott a „Krisztus szolgálatára való teljes, egész szívből fakadó odaszentalódásra”, a késői eső „kiméretik”, megtörténik az élők ítélete, és az ítélet Isten házában kezdődik.

A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezete két hangot azonosít, amelyekről White testvérő tudatja velünk, hogy két hívás az egyházakhoz. A második hang (hívás) a Babilonból való kijövetelre szólító hívás, amely a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején hangzik el. Az első hang 2001. szeptember 11-én érkezett. A Szentlélek kitöltetése, amely akkor kezdődött, „mérték szerint” történt, mert Krisztusnak előbb meg kellett tisztítania azt a népet, amelyre végül a Szentlelket „mérték nélkül” fogja kiárasztani, amikor őket zászló gyanánt felemeli a nagy földrengés órájában. Ennek a csoportnak meg kellett tisztulnia, mielőtt a Jelenések tizennyolcadik fejezetének második hangja felhangzott volna, mert nekik kell azoknak lenniük, akik ezt az üzenetet hirdetni fogják.

Az 1844 tavaszán bekövetkezett első csalódás idején a protestánsok hitehagyott protestánsokká lettek, és a hűségeselek, akik akkor a késedelem idejében találták magukat, azoknak a templomát jelképezték, akik korábban nem Isten népe voltak. 2001. szeptember 11-én alászállt a Jelenések tizennyolcadik fejezetének hatalmas angyala, és megkezdődött Isten utolsó napi temploma megtisztításának és felemelésének első lépése, és ez a laodiceai adventizmus megpróbáltatásával kezdődött. 2020. július 18-án megkezdődött a megpróbáltatás folyamatának második lépése. Krisztus keresztségekor megkezdődött az ősi Izrael elkülönítésének folyamata, mivel Krisztus ekkor választotta ki az első tanítványokat, akik annak a keresztyén templomnak az alapját képezték, amelyet Ő abban a történelemben épített.

Három és fél éves szolgálatának kezdetén Krisztus megtisztította a templomot, amelyet „Atyja házában” nevezett, szolgálatának végén pedig, amikor másodszor és utoljára is megtisztította a templomot, ezt jelentette ki: „Ímé, pusztán hagyaték néktek a ti házatok.” Az előző szövetség népét

félretette, és az Ő új szövetség népe „az Ő Templomaként” állíttatott fel. A vasárnaptörvény idején a Hetednapi Adventista Egyház testületi szerkezete pusztán marad.

„A próféta ezt mondja: »Láttam egy másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől. És teljes erejéből, hatalmas szóval kiáltott, mondván: Elesett, elesett a nagy Babilon, és ördögök lakóhelyévé lett« (Jelenések 18:1, 2). Ez ugyanaz az üzenet, amelyet a második angyal adott. Babilon elesett, »mert paráznasága haragjának borából adott inni minden népnek« (Jelenések 14:8). Mi ez a bor?—Hamis tanításai. Hamis szombatot adott a világnak a negyedik parancsolat szombatja helyett, és megismételte azt a hazugságot, amelyet Sátán először mondott Évának Édenben—a lélek természetes halhatatlanságát. Sok rokon tévelygést terjesztett el széles körben, »emberi parancsolatokat tanítva tanításul« (Máté 15:9).”

„Amikor Jézus megkezdte nyilvános szolgálatát, megtisztította a templomot annak szentségtörő meggyalázásától. Szolgálatának utolsó cselekedetei között volt a templom második megtisztítása. Így tehát a világ figyelmeztetésére végzendő utolsó műben két különálló felhívás hangzik el az egyházakhoz. A második angyal üzenete ez: »Leomlott, leomlott Babilon, ama nagy város, mert paráznasága haragjának borával itatott meg minden népet« (Jelenések 14:8). És a harmadik angyal üzenetének hangos kiáltásában egy hang hallatszik a mennyből, amely ezt mondja: »Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneinek, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert bűnei az égig hatottak, és megemlékezett Isten az ő gonoszságairól« (Jelenések 18:4, 5).” Review and Herald, 1892. december 6.

Az első templomtisztítás összhangban áll a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének első szózatával, a második szózat pedig az a hangos kiáltás, amely Isten más juhait Babilonból kihívja. Az elsőől a harmadik versig terjedő szakasz akkor teljeseedett be, amikor New York City nagy épületei ledöntettek. Ez 2001. szeptember 11-én történt, és ekkor adatott az első templomtisztítás, vagyis az egyházakhoz szóló két hívás közül az első. Az első hívás Krisztus keresztségénél kezdődött, amikor a Szentlélek alászállt a mennyből, és megkezdődött az ősi Izráel próbája. 1840. augusztus 11-én az első templomtisztítás, vagyis az egyházakhoz szóló két hívás közül az első, a millerita mozgalomhoz intéztetett.

Abban az időben megkezdődött a késői eső és a százhuszonnégyezer elpecsételése, összefüggésben a vizsgálati ítélet végső jeleneteivel. E végső jelenetekben Krisztus munkája úgy van bemutatva, mint amint kitörli a hűségeselek bűneit a bűnök könyvéből, vagy kitörli a magukat kereszténynek vallók neveit az élet könyvéből. Az az időszak a késői eső hullásának időszaka, mert Isten csak akkor árasztja ki mérték nélkül a Szentlelket, amikor az egyház tiszta. A vasárnapi törvénynél a Szentlélek kitöltetése mérték nélküli lesz.

„Mit tesztek, testvéreim, az előkészület nagy munkájában? Akik a világgal egyesülnek, azok a világi formát veszik magukra, és a fenevad bélyegére készülnek. Akik bizalmatlanok önmagukkal szemben, akik megalázzák magukat Isten előtt, és a lelküket az igazságnak való engedelmesség által megtisztítják, azok a mennyei formát veszik magukra, és Isten pecsétjére készülnek homlokukban. Amikor a rendelet kiadatik, és a bélyeg lenyomata rájuk nyomatik,

jellemük tiszta és szeplőtelen marad örökkévalóan.” Bizonyágtételek, 5. kötet, 216.

„A Szentlélek munkája az, hogy meggyőzze a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A világ csak úgy figyelmeztethető, ha látja, hogy azok, akik hisznek az igazságban, az igazság által megszentelődtek, magasztos és szent elvek szerint cselekszenek, és emelkedett, fennkölt értelemben mutatják meg az Isten parancsolatait megtartók és az azokat lábbal tiprók közötti választóvonalat. A Lélek megszentelő munkája teszi nyilvánvalóvá a különbséget azok között, akik Isten pecsétjét viselik, és azok között, akik egy hamis nyugalomnapot tartanak meg. Amikor eljön a próba, világosan megmutatkozik majd, mi a fenevad bélyege. Az a vasárnap megtartása. Azok, akik miután hallották az igazságot, továbbra is szentnek tekintik ezt a napot, a bűn emberének jegyét viselik, aki azt gondolta, hogy megváltoztathatja az időket és a törvényt.” Bible Training School, 1903. december 1.

Ézsaiás a „keleti szél napját” — amelyet „viharos szélként” is azonosít, s amely visszatartatik — jelöli meg annak a pontnak, amikor „a mérés” megkezdődik.

Mértékkal, amikor kihajt, perbe szállsz vele; kemény szelét visszatartja a keleti szél napján. Ezért így tisztítatik meg Jákób hamissága, és ez minden gyümölcse bűnének eltávolítására: amikor az oltár minden követ összetört krétakövekhez hasonlóvá teszi, a berkenyek és a bálványképek nem maradnak fenn. Mert az erős város pusztasággá lesz, a lakóhely elhagyottá és olyan marad, mint a puszta; ott legel a borjú, ott heverészik, és megemésztik annak ágait. Amikor gallyai elszáradnak, letördelik őket; asszonyok jönnek, és tűzre vetik azokat; mert ez értelmetlen nép; ezért aki alkotta őket, nem könyörül rajtuk, és aki formálta őket, nem mutat irántuk kegyelmet. És lészen azon a napon, hogy az Úr kicsépel az Eufrátesz medrétől Egyiptom patakjáig, és ti egyenként összegyűjtettek, ó, Izráel fiai. És lészen azon a napon, hogy megfújják a nagy kürtöt, és eljönnek azok, akik veszendőben voltak Assíria földjén, és a számkivetettek Egyiptom földjén, és imádják az Urat a szent hegyen Jeruzsálemben. Ézsaiás 27:6–13.

A „keleti szél” az a hatalom, amely elsüllyeszti Tarsis „hajóit”, és ítéletet hoz Tírusz paráznájára. A „keleti szél” az a hatalom, amely miatt a királyok megrettennek. A „keleti szél” hozta Egyiptomra a „perzselő” pusztulást, amely a hét esztendő éhínségét előidézte, miközben József és a fáraó az egész világot (Egyiptomot) szolgaságba vetette, és a „keleti szél” hozta a „sáskákat” is, amelyek mindent felemésztettek az Egyiptomból való szabadulás idején. Az iszlám a „keleti szél”.

A bibliai prófécia reformmozgalmai megállapítják, hogy minden egyes reformmozgalomnak megvan a maga sajátos témája. A száznegyvennégyezer reformmozgalmának témája az iszlám. 2001. szeptember 11-én a harmadik jaj iszlámja megtámadta a földi fenevadat, és George W. Bush, „a második”, azonnal feketé vetett a „keleti szélre”. Annál az eseménynél, amint White testvérő feljegyzi, amikor New York City nagy épületei romba dőlnek, a Jelenések tizennyolcadik fejezetének elsőtől harmadikig terjedő versei beteljesedtek. Ez a három vers a Jelenések tizennyolcadik fejezetében szereplő két hang közül az elsőt jelképezi. A második hang a negyedik versben található, és Babilonból való kihívást azonosítja, amely az Egyesült Államokban a vasárnapi törvénnyel kezdődik. A harmadik jaj iszlámját a Jelenések hetedik fejezetének négy angyla tartja vissza, miközben a száznegyvennégyezer elpecsételtetik.

„Az Úr Isten féltőn szerető Isten, mégis hosszan tűr népének bűneivel és vétkeivel a nemzedékben. Ha Isten népe az Ő tanácsában járt volna, Isten műve előrehaladt volna, az igazság üzenetei eljutottak volna mindazokhoz, akik az egész föld színén laknak. Ha Isten népe hitt volna Neki, és cselekvői lett volna az Ő igéjének, ha megtartották volna parancsolatait, az angyal nem jött volna repülve az égen azzal az üzenettel a négy angyalhoz, akiknek el kellett volna bocsátaniuk a szeleket, hogy fújjanak a földre, így kiáltva: Tartsátok vissza, tartsátok vissza a négy szelet, hogy ne fújjanak a földre, míg meg nem pecsételtem Isten szolgálait az ő homlokukon. Ám mivel a nép engedetlen, hálátlan, szentségtelen, miként az ősi Izráel, az idő meghosszabbodik, hogy mindenki hallhassa az irgalom utolsó üzenetét, amint azt hangos szóval hirdetik. Az Úr műve akadályoztatott, a pecsételési ideje késedelmet szenvedett. Sokan nem hallották az igazságot. De az Úr alkalmat ad nekik, hogy meghallják és megtérjenek, és Isten nagy műve előre fog haladni.” Manuscript Releases, 15. kötet, 292.

Akik elpecsételtek, azok a vasárnaptörvény előtt pecsételtek el, mert a világot csak úgy lehet figyelmeztetni, és ezért Babilonból kihívni, ha férfiakat és nőket látnak a vasárnaptörvény válságában Isten pecsétjével. A száznegyvennégyezer elpecsételése 2001. szeptember 11-én kezdődött, de a pecsételési ideje késedelmet szenvedett.

Valamennyi próféta az utolsó nemzedékhez szól, és ez a szakasz közvetlenül a végső nemzedékre vonatkozik. Ebben a végső nemzedékben Isten népe nem „járt az Ő tanácsában”, és emiatt a pecsételési ideje akadályoztatott és késedelmet szenvedett. Késedelmet szenvedett és akadályoztatott a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében szereplő, feneketlen mélységből feljövő fenevad által, amely megölte a két prófétát. Ez a fenevad a francia forradalom idején az ateizmus volt, és előképe volt annak az ateista mozgalomnak, amelyet azok vezettek be, akik a „woke-izmust” bevezették a Future for America mozgalmába, és amely most a világgal áll szemben; ezt követően a Future for America megszűnt Isten tanácsában járni, és megengedte, hogy azok befolyása, akik modern homoszexuális programjukat előmozdították, másokkal együtt, akik az idő kitűzését hirdették, akadályozza a pecsételési idejét.

„Sok minden, ami nekem kijelentetett, tolong az elmémben, s alig tudom, miként fejezzem ki. Mégsem hallgathatok. Az Úr megharagszik azokra az emberekre, akik magukat embertársaik fölé emelik, hogy uralkodjanak rajtuk, és olyan terveket valósítsanak meg, amelyeket a Szentlélek elítélt. Kimondhatatlanul csodálkozom azon, hogy ti nem ismertétek fel: Isten nem ezeket az embereket állította fel. A dolgok új rendjének meg kellene rémítenie benneteket, mert annak nem volt mennybéli jóváhagyása.”

„A természetes szív ne vigye be saját megfertőzött, romboló elveit Isten művébe. Hitünk alapelveit semmiképpen sem szabad leplezni. A harmadik angyal üzenetét Isten népének kell hirdetnie. Annak hangos kiáltásának kell erősödnie. Az Úrnak kijelölt ideje van arra, amikor lezárja a munkát; de mikor van az az idő? Amikor az e végső napokra hirdetendő igazság tanúságtételül eljut minden nemzethez, akkor jön el a vég. Ha Sátán hatalma magába Isten templomába is behatolhat, és úgy irányíthatja a dolgokat, amint neki tetszik, az előkészület ideje meghosszabbodik.”

„Itt van a titka azoknak a megmozdulásoknak, amelyeket azoknak a férfiaknak az ellenzésére tettek, akiket Isten áldás üzenetével küldött népe számára. Ezeket a férfiakat gyűlölték. A férfiakat és Isten üzenetét megvetették, éppoly bizonyosan, mint ahogyan magát Krisztust is gyűlölték és megvetették első adventjekor. Felelős tisztséget betöltő emberek éppen azokat a tulajdonságokat nyilvánították ki, amelyeket Sátán mutatott meg. Arra törekedtek, hogy uralkodjanak az elmék fölött, hogy értelmüket és tehetségüket emberi fennhatóság alá hajtsák. Erőfeszítés történt arra, hogy Isten szolgáit olyan emberek ellenőrzése alá vonják, akik nem rendelkeznek Isten ismeretével és bölcsességével, sem a Szentlélek vezetése alatt szerzett tapasztalattal. Olyan elvek születtek, amelyeknek soha nem lett volna szabad napvilágot látniuk. Ezt a törvénytelen gyermeket el kellett volna fojtani, mielőtt életének első leheletét vette. Véges emberek hadakoztak Isten, az igazság és az Úr választott követei ellen, minden általuk felhasználni mert eszközzel akadályozva őket. Kérem, gondolják meg, miféle erény származott azoknak a bölcsességéből és terveiből, akik semmibe vették Isten üzeneteit, és az írástudókhoz és farizeusokhoz hasonlóan megvetették éppen azokat a férfiakat, akiket Isten arra használt, hogy világosságot és igazságot közöljenek, amelyre népének szüksége volt.” The 1888 Materials, 1525.

A pecsételés ideje, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, akadályoztatott, mert Sátán képviselőinek megengedtetett, hogy belépjenek magába az „Isten templomába”. Az a kérdés, amelyet itt meg kell látni, az, hogy 1798-tól 1844-ig felépítették a millerita templom, és 1844. október 22-én a szövetség követe hirtelen eljött az ő templomához. A templomot és a sereget ezerkétszázhatvan éven át tiporta a pápaság, és amikor a pápaság megkapta halálos sebét, Krisztus megkezdte a millerita templom felépítésének munkáját, és a templom jelképe a negyvenhatos szám, több tanúbizonyság alapján.

1840. augusztus 11-én alászállt a Jelenések könyve tizedik fejezetének anyaga, és megkezdődött a protestantizmus ítélete. Ez a történelem betű szerint megismétlődik.

Az Írásokban a „keleti szél” az, amely elsüllyeszti Tarsis hajóit, és ledönti ama nagy várost, Tíruszt, és arra készteti a királyokat és a kereskedőket, hogy háromszor felkiáltsanak: „jaj, jaj” (óh, jaj, óh, jaj). Ám az általunk vizsgált észsaiási szakaszban a „keleti szél” napja az a nap, amikor Isten „visszatartja kemény szelét”. Ebben a szakaszban a „keleti szél” féken van tartva, hogy ne akadályozza a harmadik angyal munkáját; azt a munkát, amely a késői eső idején megy végbe. Ebben a szakaszban a féken tartott „keleti szél” tárgya azonosítja a késői esőt, a harmadik angyal munkáját és Isten Babilonban levő egyéb gyermekeinek összegyűjtését. Abban az időszakban a négy angyal tartja vissza a négy szelet, a száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje alatt.

És ezek után láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, akik feltartóztatták a föld négy szelét, hogy a szél ne fújjon a földre, sem a tengerre, sem semmiféle fára. És láttam egy másik angyalt feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt; és nagy szóval kiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, ezt mondván: Ne ártsatok sem a földnek, sem a tengernek, sem a fáknek, míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon. Jelenések 7:1–3.

A „keleti szél” feltartóztatása, a „haragos nemzetek” visszatartása és a „négy szél” feltartóztatása mind a késői eső idején történik, mert Isten pecsétje népére a késői eső időszakában kerül felhelyezésre. A négy szél, amelyet a négy angyal tart vissza, az iszlám jelképe.

„Angyalok tartják vissza a négy szelet, amelyeket egy elszabadulni és az egész föld színén végigvágatni készülő, dühödt ló jelképez, pusztulást és halált hozva útjába.”

„Az örökkévaló világ legszélén aludjunk-e? Legyünk-e tompák, hidegek és holtak? Ó, bárcsak egyházainkban Isten Lelke és lehelete lehelne be magát az Ő népébe, hogy talpra álljanak és éljenek. Meg kell látnunk, hogy az út keskeny, és a kapu szoros. Ám amikor áthaladunk a szoros kapun, annak tágassága határtalan.” Manuscript Releases, 20. kötet, 217.

E valóságokat a következő cikkben tovább vizsgáljuk, mert „e királyok idejében”, amelyet a bibliai prófécia nyolcadik királysága jelképez, s amely „a hét közül való” királyság, állít fel Isten egy örökkévaló királyságot.

És e királyok napjaiban a mennynek Istene olyan királyságot támaszt, amely soha örökké meg nem romlottatik; és ez a királyság nem száll más népre, hanem szétzúzza és megsemmisíti mindazokat a királyságokat, maga pedig megáll mindörökké. Mivel láttad, hogy a kő kéz érintése nélkül vájatott ki a hegyből, és szétzúzta a vasat, a rezet, az agyagot, az ezüstöt és az aranyat: a nagy Isten tudtára adta a királynak, mi következik ezután; és az álom bizonyos, és annak magyarázata biztos. Dániel 2:44, 45.